

на положението си. Христианете отъ Стрѣлча, като видѣли, че възстанието било така легко и при-
ятно, рѣшили да послѣдовать примѣра на своите съ-
братъя, но защото въ селото половината биле турци,
испратили за помощъ въ Коприщица и Панагюрище.
Нѣколцина отъ панагюрските възстанници отишли на
поканата имъ и въ станалата битва между тѣхъ и
турците Стрѣлча била изгорѣна. Христианете при-
писватъ това на турците, а турците на христианете.
Вѣроятно, виновни сж и едните и другите, т. е. тур-
ците сж изгорили христианските кѣщи, а христиа-
ните — турските. Това е единствения случай, дѣто
турците сж пострадали отъ христианете, но понеже
въ Стрѣлча населението е било смѣсено, то по-
добенъ резултатъ на възстанието е билъ неизбѣ-
женъ. Но и тука турците не са оплакватъ, че въз-
станниците имъ сж убили или обезчестили поне една
жена или дѣте. Сичките жени и дѣца на турците
и христианете побѣгнали въ полето и стояли тамъ
до свършването на битката. Но турците, най-сетнѣ
побѣдили и страшно отмѣстили на своите христиан-
ски съседъ, на тѣхните жени и дѣца. Азъ нѣма
твърдѣ да напирамъ на тоя фактъ: поне, турците въ
тоя случай сж имали предлогъ за жестокости и, дѣй-
ствително, можали са да побѣснѣятъ, като сж видѣ-
ли кѣщите си изгорѣни. Разбира са, тѣхното отмѣ-
щение е било ужасно, но се пакъ това е било от-
мѣщение и, въ сравнение съ отъ нищо непредизви-
каните, хладнокрѣвните, непростителните звѣрства въ
Батакъ и Панагюрище, дѣйствиата на турците въ
Стрѣлча сжставляватъ маловажно престѣпление. Но
трѣба да обърнемъ внимание и на това, че постра-